

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: V. S., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupeného advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2015, č. j. 4087/DS/2015,
JID: 134676/2015/KUUK/Bal,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 4087/DS/2015, JID: 134676/2015/KUUK/Bal, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, správní oddělení (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 27. 4. 2015, č. j. MmM/050997/2015/OSČ-P/VŠ, sp. zn. OSČ-Př/117154/3889/2014/VŠ, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že dne 6. 9. 2014 v 12:10 hodin, v Mostě v ulici Žatecká, u firmy Keramost, řídil motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen Golf, reg. zn. „X“, přičemž nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000,- Kč a dále pak mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce ve stručné žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěrem o opožděnosti podaného odvolání. Žalovaný pochybil, když nezohlednil podání žalobce učiněné v poslední den lhůty pro podání odvolání, tj. dne 18. 5. 2015, kterým žalobce podal odvolání elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu. Následně učiněné podání ze dne 25. 5. 2015 pak již bylo pouhým potvrzením podání ze dne 18. 5. 2015. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl provést dokazování ve vztahu k prokázání, že předmětné podání bylo žalobcem učiněno. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že námitku žalobce považuje za neopodstatněnou. Spisový materiál Magistrátu města Mostu neobsahoval žádné podání s žalobcem uváděným obsahem. Po předložení opožděného odvolání žalovaný ještě zkontroloval, zdali přeci jen nebylo ze strany žalobce podáno odvolání v předmětném řízení v elektronické podobě v rozhodné době a nic takového nezjistil. Prověření bylo provedeno formou elektronické komunikace mezi oprávněnou úřední osobou za žalovaného na straně jedné a oprávněnou úřední osobou za správní orgán I. stupně na straně druhé. K žalobcem tvrzené existenci důkazu prokazujícího odeslání odvolání, žalovaný uvedl, že pokud žalobce nepředloží potvrzení Magistrátu města Mostu o přijetí tvrzené emailové zprávy, neměl by být výtisk záznamu o odeslání uznán jako relevantní a průkazný důkaz, poněvadž až přečtením zprávy adresátem se takové podání stává doručeným a již jej nelze odvolat. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Ústní jednání před soudem

4. Právní zástupce žalobce se ústního jednání před soudem, které se uskutečnilo dne 11. 7. 2018, nezúčastnil, a to bez jakékoliv omluvy, ačkoliv o jednání byl řádně a včas ve smyslu ust. § 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
5. Pověřený pracovník žalovaného pak při tomtéž ústním jednání před soudem nadále navrhoval zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 7. 9. 2014 byl správnímu orgánu I. stupně Policií České republiky, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Most, Dopravní inspektorát - SDN, oznámen přestupek žalobce, jehož se měl dopustit dne 6. 9. 2014 ve 12:10 hodin, v Mostě, ulici Žatecká, ze směru od kruhového objezdu ulic Fr. Halase x Žatecká x Pod Koňským vrchem k Luně, kdy jako řidič osobního automobilu tovární značky Volkswagen Golf, reg. zn. „X“, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
8. S ohledem na skutečnosti zjištěné během správního jednání a posléze ústního jednání, správní orgán I. stupně dne 27. 4. 2015 vydal rozhodnutí č. j. MmM/050997/2015/OSČ-P/VŠ, sp. zn. OSČ-Př/117154/3889/2014/VŠ, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků, jak bylo vymezeno v úvodu tohoto rozsudku. Zmíněné rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno prostřednictvím datové zprávy dne 3. 5. 2015, což potvrzuje doručenkou. Ze správního spisu dále pak vyplývá, že dne 25. 5. 2015 bylo vůči správnímu orgánu I. stupně učiněno podání, konkrétně odvolání proti jím vydanému meritornímu rozhodnutí. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jakožto odvolací orgán, po postoupení spisu zamítl žalobcovo odvolání pro opožděnost a rozhodnutí správního orgánu I. stupně pravomocně potvrdil.
9. V dané věci se účastníci řízení neshodli v otázce doručení odvolání v elektronické podobě správnímu orgánu I. stupně ke dni 18. 5. 2015, kdy žalovaný doručení tohoto podání kategoricky popírá a žalobce na něm naopak trvá, ovšem aniž by své tvrzení v tomto směru podložil jakýmkoliv důkazními prostředky. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není důvodná.
10. Pro vyhodnocení předmětné žaloby z pohledu žalobcovi námitky má klíčový význam dikce ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kdy v tomto ustanovení je zakotveno, že podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
11. Dle ustanovení § 37 odst. 5 správního řádu podání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.
12. Soud v první řadě zdůrazňuje, že je potřeba rozlišovat doručování písemností prostřednictvím elektronické adresy mezi správním orgánem na straně jedné a účastníkem řízení na straně druhé. V případě podání účastníka učiněného prostřednictvím elektronické adresy je rozhodným okamžikem jeho dojití k věcně příslušnému správnímu orgánu. Účastník řízení tak musí zohlednit skutečnost, že pro zachování lhůty nestačí odeslání emailu poslední den lhůty, nýbrž faktické doručení emailu. Pokud v případě nejasností účastník řízení dokládá odeslání písemnosti formou záznamu o odeslání emailu, prokazuje pouze jeho odeslání a nikoli skutečnost, že podání opravdu došlo příslušnému správnímu orgánu, a to i v případech, kdy neexistují pochybnosti o pravosti důkazu odeslání emailu. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014-44, dostupný na www.nssoud.cz) Jak již bylo uvedeno k prokázání odeslání a s tím spojené doručení písemnosti zaslanou na elektronickou adresu správního orgánu nepostačuje informativní emailový výtisk o odeslání zprávy případně jiná obdobná forma takového to potvrzení, poněvadž jde o důkazní prostředky, které je možné pozměnit, upravit či jinak falsifikovat. Jediným soudem přijatelný důkazní prostředek, jenž by prokazoval odeslání písemnosti, představuje znalecký posudek počítače, z něhož měl být dotčený email odeslán. Zároveň je však dle soudu důležité zmínit, že není možné po správních orgánech požadovat, aby v případě jakékoli nesrovnalosti při elektronické komunikace mezi jimi a účastníky řízení nechávaly sestavovat znalecké posudky, neboť takovýto postup by nepochybně byl zneužíván ze strany protřelých účastníků řízení, což by vedlo k průtahům řízení a přímému rozporu s účelem institutu doručování písemnost elektronickou cestou, tedy urychlení řízení. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008-70, dostupný na www.nssoud.cz)

13. Z výše uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že doručuje-li účastník řízení písemnost správnímu orgánu prostřednictvím emailové komunikace, je na něm, zda si případně u správního orgánu následně ověří, zda jím učiněné podání skutečně správní orgán obdržel. Pokud účastník řízení tvrdí, že odesílal nějaké e-mailové podání správnímu orgánu, musí být zároveň připraven na to, že tato tvrzená skutečnost musí být z jeho strany prokázána. V daném případě přitom žalobce ve správním řízení a posléze v řízení před soudem ustrnul pouze na nepodloženém tvrzení údajného odeslání prostého e-mailového odvolání ze dne 18. 5. 2015, aniž by toto tvrzení jakkoliv dokládal alespoň nějakými důkazními prostředky, např. v podobě informativního emailového výtisku o odeslání zprávy případně jiná obdobné formy takového to potvrzení. Za tohoto skutkového stavu, kdy žalobce do data vydání žalobou napadeného rozhodnutí a ani posléze v řízení před soudem nepředložil jediný důkazní prostředek prokazující jeho tvrzení o údajném e-mailu z 18. 5. 2015 a ani jej případně nenavrhl či nespecifikoval, soud nepřikročil v intencích ust. § 52 s. ř. s. k dokazování ve vztahu k prokázání, že předmětné podání bylo žalobcem učiněno, jak navrhoval žalobce v řízení před soudem.
14. Soudu nezbylo nic jiného než konstatovat, že žalobcem tvrzené emailové podání učiněné dne 18. 5. 2015 nebylo doručeno správnímu orgánu I. stupně na rozdíl od podání učiněného žalobcem dne 25. 5. 2015. Žalobce nepředložil žádný, natožpak prokazatelný důkaz, který by soud mohl akceptovat. Soud zastává názor, že ze strany žalobce se jednalo pouze o účelové tvrzení činěné ve snaze vyhnout se odpovědnosti za jím spáchaný přestupek. Správní orgán I. stupně stejně jako žalovaný nikterak nepochybily, když dospěly k závěru, že žalobcem podané odvolání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 25. 5. 2015 bylo podáno opožděně a jako takové jej přezkoumaly a zamítly.
15. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 a ustanovení § 3 správního řádu, s tím, že rozhodnutí bylo taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ustanovení § 68 odst. 3 téhož zákona. Vydáním napadeného rozhodnutí nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu, a proto soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
16. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení

soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. července 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.